



Zbiór Orzeczeń

WYROK TRYBUNAŁU (czwarta izba)

z dnia 21 lipca 2016 r. *

Odesłanie prejudycjalne — Unia celna — Wspólna taryfa celna — Gospodarcze procedury celne —
Uszlachetnianie bierne — Rozporządzenie (EWG) nr 2913/92 — Artykuł 148 lit. c) —
Wydanie zezwolenia — Warunki ekonomiczne — Brak poważnego naruszenia istotnych interesów
wspólnotowych przetwórców — Pojęcie „wspólnotowych przetwórców”

W sprawie C-4/15

mającej za przedmiot wnioszek o wydanie, na podstawie art. 267 TFUE, orzeczenia w trybie
prejudycjalnym, złożony przez Hoge Raad der Nederlanden (sąd najwyższy Niderlandów)
postanowieniem z dnia 19 grudnia 2014 r., które wpłynęło do Trybunału w dniu 12 stycznia 2015 r.,
w postępowaniu:

Staatssecretaris van Financiën,

przeciwko

Argos Supply Trading BV,

TRYBUNAŁ (czwarta izba),

w składzie: T. von Danwitz, prezes izby, C. Lycourgos, E. Juhász, C. Vajda, i K. Jürimäe
(sprawozdawca), sędziowie,

rzecznik generalny: H. Saugmandsgaard Øe,

sekretarz: I. Illéssy, administrator,

uwzględniając pisemny etap postępowania i po przeprowadzeniu rozprawy w dniu 13 stycznia 2016 r.,
rozważywszy uwagi przedstawione:

- w imieniu Argos Supply Trading przez J.A.G. Winkelsa oraz O.R.L. Gemina, belastingadviseurs,
- w imieniu rządu niderlandzkiego przez M. Bulterman oraz B. Koopman, działające w charakterze pełnomocników,
- w imieniu rządu greckiego przez K. Nasopoulou i K. Karavasili, działające w charakterze pełnomocników,
- w imieniu Komisji Europejskiej przez L. Grønfeldt, H. Kranenborga oraz A. Lewisa, działających w charakterze pełnomocników,

* Język postępowania: niderlandzki.

po zapoznaniu się z opinią rzecznika generalnego na posiedzeniu w dniu 7 kwietnia 2016 r.,
wydaje następujący

Wyrok

- 1 Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym dotyczy wykładni art. 148 lit. c) rozporządzenia Rady (EWG) nr 2913/92 z dnia 12 października 1992 r. ustanawiającego Wspólnotowy kodeks celny (Dz.U. 1992, L 302, s. 19 – wyd. spec. w jęz. polskim, rozdz. 2, t. 4, s. 307, zwanego dalej „kodeksem celnym”).
- 2 Wniosek ten został złożony w ramach sporu pomiędzy Staatssecretaris van Financiën (sekretarzem stanu ds. finansów, Niderlandy) a spółką Argos Supply Trading BV (zwaną dalej „Argosem”) w przedmiocie oddalenia przez niderlandzkie organy celne wniosku o pozwolenie na korzystanie z procedury uszlachetniania biernego złożonego przez tę spółkę.

Ramy prawne

Rozporządzenie nr 2473/86

- 3 Rozporządzenie Rady (EWG) nr 2473/86 z dnia 24 lipca 1986 r. w sprawie procedury uszlachetniania biernego i systemu standardowej wymiany (Dz.U. 1986, L 212, s. 1) przewidywało przepisy mające zastosowanie do procedury uszlachetniania biernego do wejścia w życie kodeksu celnego. Motyw pierwszy tego rozporządzenia brzmiał następująco:

„w ramach międzynarodowego podziału pracy liczne przedsiębiorstwa wspólnotowe korzystają z procedury uszlachetniania biernego, czyli wywozu towarów w celu ich powrotnego przywozu po przetworzeniu, obróbce lub naprawie; a skorzystanie z tej procedury jest uzasadnione względami o charakterze ekonomicznym lub technicznym”.

Kodeks celny

- 4 Z dniem 1 maja 2016 r. rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 952/2013 z dnia 9 października 2013 r. ustanawiające unijny kodeks celny (Dz.U. 2013, L 269, s. 1; sprostowanie Dz.U. 2013, L 287, s. 90) zastąpiło kodeks celny. Jednakże, mając na uwadze datę wystąpienia okoliczności faktycznych w postępowaniu głównym, kodeks celny ma w dalszym ciągu zastosowanie w niniejszej sprawie.
- 5 Motywy trzeci i czwarty kodeksu celnego miały następujące brzmienie:

„Kodeks, oparty na założeniach rynku wewnętrznego, musi zawierać reguły i procedury ogólne, które zapewniają stosowanie środków taryfowych i innych środków ustanowionych na poziomie Wspólnoty w ramach wymiany towarowej pomiędzy [Unią Europejską] i państwami trzecimi, łącznie ze środkami wspólnej polityki rolnej i wspólnej polityki handlowej, z uwzględnieniem wymogów tych polityk;

należy zaznaczyć, iż obecny Kodeks jest stosowany bez uszczerbku dla przepisów szczególnych przyjętych w innych dziedzinach; takie szczególne przepisy mogą istnieć lub mogą być wprowadzone w ramach przepisów prawa rolnego, statystycznego lub polityki handlowej i polityki zasobów własnych”.

6 Artykuł 84 kodeksu celnego stanowił, że wówczas, gdy w art. 85–90 było używane określenie „gospodarcza procedura celna”, odnosiło się ono między innymi do przetwarzania pod kontrolą celną i do uszlachetniania biernego.

7 Zgodnie z art. 85 tego kodeksu korzystanie z każdej gospodarczej procedury celnej uzależnione jest od uzyskania pozwolenia organów celnych.

8 Artykuł 133 tego kodeksu stanowił:

„Pozwolenie [na przetwarzanie pod kontrolą celną] udzielane jest wyłącznie:

[...]

e) w przypadku gdy spełnione są niezbędne warunki, aby zastosowanie procedury mogło przyczynić się do tworzenia lub podtrzymywania działalności przetwórczej w [Unii], nie wywierając ujemnego wpływu na istotne interesy wspólnotowych producentów podobnych towarów (warunki ekonomiczne) [...]”.

9 Artykuł 145 kodeksu celnego stanowi:

„1. Procedura uszlachetniania biernego pozwala [...] na dokonanie czasowego wywozu towarów wspólnotowych poza obszar celny [Unii] w celu poddania ich procesom uszlachetniania oraz na dopuszczenie do swobodnego obrotu produktów powstałych w wyniku tych procesów, z całkowitym lub częściowym zwolnieniem z należności celnych przywozowych.

[...]

3. Stosuje się następujące definicje:

a) »towary wywożone czasowo« – towary objęte procedurą uszlachetniania biernego;

b) »procesy uszlachetniania« – procesy wymienione w art. 114 ust. 2 lit. c) tiret pierwsze, drugie i trzecie;

c) »produkty kompensacyjne« – wszystkie produkty powstałe w wyniku procesów uszlachetniania;

[...]”.

10 Artykuł 148 omawianego kodeksu stanowi:

„Pozwolenie [na uszlachetnianie bierne] udzielane jest wyłącznie:

[...]

c) jeżeli udzielenie pozwolenia na korzystanie z procedury uszlachetniania biernego nie spowoduje poważnego naruszenia istotnych interesów wspólnotowych przetwórców (warunki ekonomiczne)”.

11 Artykuł 151 § 1 tego kodeksu przewiduje:

„Całkowite lub częściowe zwolnienie z należności celnych przywozowych, określone w art. 145, polega na odliczeniu od kwoty należności celnych przywozowych za produkty kompensacyjne dopuszczone do obrotu kwoty należności celnych przywozowych, które miałyby zastosowanie w tym samym dniu do towarów wywiezionych czasowo, jeżeli towary te byłyby przywożone na obszar celny [Unii] z kraju, gdzie zostały poddane uszlachetnieniu lub ostatniemu procesowi uszlachetniania”.

Rozporządzenie wykonawcze

- 12 Rozporządzenie Komisji (EWG) nr 2454/93 z dnia 2 lipca 1993 r. ustanawiające przepisy w celu wykonania rozporządzenia nr 2913/92 (Dz.U. 1993, L 253, s. 1 – wyd. spec. w jęz. polskim, rozdz. 2, t. 6, s. 3) zostało uchylone ze skutkiem na dzień 1 maja 2016 r. rozporządzeniem wykonawczym Komisji (UE) 2016/481 z dnia 1 kwietnia 2016 r. (Dz.U. 2016, L 87, s. 24). Jednakże, mając na uwadze datę wystąpienia okoliczności faktycznych w postępowaniu głównym rozporządzenie nr 2454/93, zmienione rozporządzeniem Komisji (WE) nr 993/2001 z dnia 4 maja 2001 r. (Dz.U. 2001, L 141, s. 1 – wyd. spec. w jęz. polskim, rozdz. 2, t. 11, s. 286), (zwane dalej „rozporządzeniem wykonawczym”) ma w dalszym ciągu zastosowanie w niniejszej sprawie.
- 13 Rozdział 6 tytułu III rozporządzenia wykonawczego, zatytułowanego „gospodarcze procedury celne” dotyczył procedury uszlachetniania biernego. Zawarty w tym rozdziale art. 585 tego rozporządzenia stanowi:

„1. Z wyjątkiem przypadków, gdy istnieją przesłanki do odmiennej oceny sytuacji, uważa się, że istotne interesy przetwórców wspólnotowych nie zostały poważnie naruszone.

[...]”.

Nomenklatura scalona

- 14 Nomenklatura scalona zawarta w załączniku I do rozporządzenia Rady (EWG) nr 2658/87 z dnia 23 lipca 1987 r. w sprawie nomenklatury taryfowej i statystycznej oraz w sprawie Wspólnej taryfy celnej (Dz.U. 1987, L 256, s. 1), zmienionym rozporządzeniem Komisji (WE) nr 1214/2007 z dnia 20 września 2007 r. (Dz.U. 2007, L 286, s. 1) zawiera dział 22 zatytułowany „Napoje bezalkoholowe, alkoholowe i ocet”. Dział ten obejmuje między innymi podpozycję 2207 10 00 brzmiącą „Alkohol etylowy nieskażony o objętościowej mocy alkoholu 80% obj. lub większej”. Towary sklasyfikowane w ramach tej pozycji są objęte cłem w wysokości 19,2 EUR za hektolitr, co odpowiada stawce około 40% ad valorem.
- 15 Podpozycja 3824 90 97 o brzmieniu „pozostałe” jest zawarta w dziale 38 owej Nomenklatury scalonej, zatytułowanym „Produkty chemiczne różne”. Cła mające zastosowanie do towarów objętych tą podpozycją wynoszą 6,5% ad valorem.
- 16 Zgodnie z podpozycjami od 2710 11 25 do 2710 11 90 zawartymi w dziale 27 owej Nomenklatury scalonej, zatytułowanym „Paliwa mineralne, oleje mineralne i produkty ich destylacji; substancje bitumiczne; woski mineralne”, wszystkie towary odpowiadające „benzynie silnikowej” są objęte stawką 4,7% ad valorem.

Postępowanie główne i pytanie prejudycjalne

- 17 W dniu 30 czerwca 2008 r. Argos złożył do niderlandzkich organów celnych wniosek o wydanie pozwolenia na procedurę uszlachetniania biernego na podstawie art. 85 kodeksu celnego. Spółka zamierzała objąć tą procedurą benzynę pochodzenia wspólnotowego przeznaczoną na wywóz w celu zmieszania z bioetanolem pochodzącym z państwa trzeciego, który nie został wprowadzony do swobodnego obrotu w Unii. W wyniku tego zmieszania w stosunku około 15 jednostek benzyny na 85 jednostek bioetanolu, Argos uzyskałby etanol 85 (zwany dalej „E 85”), biopaliwo możliwe do użycia w niektórych pojazdach odpowiednio przystosowanych, zwanych pojazdami typu „flex fuel”.

- 18 Zgodnie z tym wnioskiem Argos zamierzał przeprowadzić to zmieszanie na pełnym morzu. Benzyna i bioetanol miały zostać załadowane w porcie niderlandzkim na pokład statku, do dwóch osobnych komór rozdzielonych przegrodą. Po wypłynięciu statku przegroda zostałaby usunięta w ten sposób, że doszłoby do wymieszania obydwu składników, a efekt fal wzmacniałby ten proces. Następnie statek wróciłby do Niderlandów.
- 19 Uzyskana w ten sposób benzyna E 85 zostałaby zgłoszona organom celnym do wprowadzenia do swobodnego obrotu w Unii i objęta cłem przywozowym dla tego produktu według stawki 6,5% ad valorem. W tych ramach stosowanie procedury uszlachetniania biernego pozwoliłoby Argos na skorzystanie z obniżenia cła do kwoty równej cłu według stawki 4,7% ad valorem, jakie miałyby zastosowanie w tym samym dniu do benzyny pochodzenia wspólnotowego, gdyby została ona przywieziona i wprowadzona do swobodnego obrotu w Unii z miejsca, w którym została zmieszana.
- 20 Organy celne przedłożyły wniosek Argosa Komisji Europejskiej, celem wydania opinii, czy spełnione były warunki ekonomiczne, od jakich art. 148 lit. c) kodeksu celnego uzależnia udzielenie pozwolenia na procedurę uszlachetniania biernego. Komisja zwróciła się następnie o opinię do komitetu kodeksu celnego (zwanego dalej „komitetem”) w przedmiocie tego wniosku.
- 21 Komitet uznał, że należy odmówić Argosowi pozwolenia na procedurę uszlachetniania biernego z tego względu, że warunki te nie zostały spełnione. Oparł on swą decyzję na argumentach przedstawionych przez Komisję na spotkaniu komitetu, które odbyło się w dniu 11 listopada 2009 r. W toku tego spotkania instytucja ta stwierdziła, że przywóz do Unii dużej ilości E 85 spowodowałby poważne naruszenie istotnych interesów wspólnotowych producentów bioetanolu. Przywieziona benzyna E 85 znajduje się bowiem w bezpośredniej konkurencji z bioetanolem wspólnotowym, ponieważ E 85 składa się głównie z bioetanolu. Zdaniem Komisji wspólnotowy przemysł bioetanolu znalazłby się w sytuacji nadmiernej zdolności produkcyjnej.
- 22 Decyzją z dnia 13 kwietnia 2010 r. niderlandzkie organy celne oddaliły wniosek spółki Argos, powołując się na te argumenty. Spółka ta wniosła w związku z tym skargę na decyzję oddalającą jej wniosek do Rechtbank Haarlem (sądu w Haarlem, Niderlandy), który nie uwzględnił owej skargi.
- 23 Argos wniosła odwołanie od orzeczenia Rechtbank Haarlem (sądu w Haarlem) do Gerechtshof te Amsterdam (sądu apelacyjnego w Amsterdamie, Niderlandy). Na mocy orzeczenia z dnia 3 października 2013 r. sąd ów uchylił orzeczenie wydane w pierwszej instancji, stwierdzając w szczególności, że w celu wykazania, czy warunki ekonomiczne, od których uzależnione jest zastosowanie procedury uszlachetniania biernego, zostały w niniejszej sprawie spełnione, należało zbadać, czy przetworzenie benzyny wspólnotowej w E 85 w ramach procedury uszlachetniania biernego prowadziło do naruszenia istotnych interesów nie producentów wspólnotowych bioetanolu, lecz producentów wspólnotowych E 85. Zdaniem tego sądu, skoro niderlandzkie organy celne nie dysponowały dowodami na okoliczność, że korzystanie z wnioskowanej procedury doprowadziłoby do naruszenia interesów tych ostatnich spośród wskazanych producentów, powinny były one uznać, że wskazane warunki ekonomiczne zostały spełnione, zgodnie z domniemaniem przewidzianym w art. 585 ust. 1 rozporządzenia wykonawczego. Sekretarz stanu ds. finansów złożył więc skargę kasacyjną do Hoge Raad der Nederlanden (sądu najwyższego Niderlandów).
- 24 Sąd ów uważa, że rozstrzygnięcie w przedmiocie tego odwołania zależy od wykładni pojęcia „przetwórców wspólnotowych” zawartego w art. 148 lit. c) kodeksu celnego i konkretnie, od kwestii, czy pojęcie to może obejmować wspólnotowych producentów bioetanolu.
- 25 Sąd ów ma w szczególności wątpliwości, czy do procedury uszlachetniania biernego należy zastosować w drodze analogii odpowiedź udzieloną przez Trybunał w wyroku z dnia 11 maja 2006 r. w sprawie Friesland Coberco Dairy Foods (C-11/05, EU:C:2006:312) dotyczącym procedury przetwarzania pod kontrolą celną. Z owego wyroku wynika, że do celów badania przestrzegania ekonomicznych

warunków zastosowania tej procedury należy wziąć pod uwagę warunki ekonomiczne zarówno wspólnotowych producentów produktu końcowego uzyskanego w wyniku przetwarzania, jak i wspólnotowych producentów surowców wykorzystanych podczas tego przetwarzania.

- 26 W tych okolicznościach Hoge Raad der Nederlanden (sąd najwyższy Niderlandów) postanowił zawiesić postępowanie i zwrócić się do Trybunału z następującym pytaniem prejudycjalnym:

„Czy zawarte w art. 148 lit. c) Wspólnotowego kodeksu celnego pojęcie »wspólnotowych przetwórców« w ramach badania warunków gospodarczych procedury uszlachetniania biernego należy interpretować w ten sposób, że są nim również objęci wspólnotowi producenci surowców lub produktów pośrednich, które są identyczne z surowcami lub produktami pośrednimi przetwarzanymi w ramach procedury uszlachetniania jako towary niewspólnotowe?».

W przedmiocie pytania prejudycjalnego

Uwagi wstępne

- 27 W pierwszej kolejności należy wskazać, że Hoge Raad der Nederlanden (sąd najwyższy Niderlandów) wskazał w postępowaniu odsyłającym, że w okolicznościach postępowania głównego, jak zostały one ustalone przez Gerechtshof te Amsterdam (sąd apelacyjny w Amsterdamie) brak jest dowodów, z których wynikałoby, że zastosowanie procedury uszlachetniania biernego wnioskowane przez Argos naruszyłoby istotne interesy wspólnotowych producentów E 85.
- 28 Komisja kwestionuje jednak tę przesłankę i podnosi zasadniczo, że zastosowanie tej procedury narusza zarówno istotne interesy wspólnotowych producentów bioetanolu, jak również wspólnotowych producentów E 85. Wynika to między innymi ze sprawozdania ze spotkania komitetu w dniu 11 listopada 2009 r., wskazanego w pkt 21 niniejszego wyroku. Zdaniem Komisji, gdyby przyjąć, że zastosowanie tej procedury narusza również istotne interesy wspólnotowych producentów E 85, wówczas pytanie prejudycjalne byłoby pozbawione znaczenia.
- 29 W zakresie, w jakim Komisja zmierza do podważenia okoliczności faktycznych w postępowaniu głównym, jak wynikają one z postanowienia odsyłającego, należy przypomnieć, że w kontekście procedury przewidzianej w art. 267 TFUE, opartej na jasnym oddzieleniu funkcji pomiędzy sądami krajowymi i Trybunałem, cała ocena okoliczności faktycznych sprawy należy do właściwości sądu krajowego. Trybunał jest więc uprawniony jedynie do orzekania w przedmiocie wykładni lub ważności aktu prawnego Unii w oparciu o okoliczności faktyczne przedstawione przez sąd krajowy (zob. między innymi wyrok z dnia 16 lipca 1998 r., Dumon i Froment, C-235/95, EU:C:1998:365, pkt 25 i przytoczone tam orzecznictwo).
- 30 W związku z tym do Trybunału nie należy dokonywanie oceny, czy w postępowaniu głównym skorzystanie z uszlachetniania biernego, o które wniosł Argos, naruszało istotne interesy wspólnotowych producentów E 85. Do Trybunału należy natomiast udzielenie odpowiedzi na pytanie przedstawione przez sąd odsyłający przy przyjęciu ustanowionego przez ten sąd założenia, że interesy tych producentów nie zostały naruszone.
- 31 W drugiej kolejności, w zakresie dotyczącym argumentu rządu greckiego, wedle którego procedura uszlachetniania biernego nie ma zastosowania do procesów uszlachetniania przeprowadzanych na morzu, jako że art. 151 ust. 1 kodeksu celnego wymaga, aby tego rodzaju procesy odbywały się w określonym „państwie”, należy stwierdzić, podobnie jak wskazał rzecznik generalny w pkt 46–49 opinii, że mając na uwadze w szczególności brzmienie art. 145 tego kodeksu, procedura ta może mieć zastosowanie, gdy owe procesy są przeprowadzane poza obszarem celnym Unii. W związku z tym

okoliczność, że procesy zamierzone przez Argos w postępowaniu głównym miały być przeprowadzone na morzu, nie może prowadzić do wykluczenia zastosowania przepisów kodeksu celnego dotyczących tej gospodarczej procedury celnej.

Co do istoty

- 32 Poprzez swe pytanie sąd odsyłający zmierza zasadniczo do ustalenia, czy art. 148 lit. c) kodeksu celnego należy interpretować w ten sposób, że w ramach wniosku o pozwolenie na zastosowanie procedury uszlachetniania biernego, w celu dokonania oceny, czy spełnione zostały warunki ekonomiczne, od których jest uzależnione zastosowanie tej procedury, należy brać pod uwagę nie tylko istotne interesy wspólnotowych producentów produktów podobnych do produktu końcowego pochodzącego z zamierzonych procesów uszlachetniania, lecz również interesy wspólnotowych producentów produktów podobnych do surowców lub niewspólnotowych produktów pośrednich przeznaczonych do włączenia do towarów wspólnotowych wywożonych czasowo podczas tych procesów.
- 33 Zdaniem tego sądu należy w szczególności wskazać, czy odpowiedź udzielona przez Trybunał w wyroku z dnia 11 maja 2006 r., Friesland Coberco Dairy Foods (C-11/05, EU:C:2006:312, pkt 52) w odniesieniu do procedury przetwarzania pod kontrolą celną może zostać zastosowana do uszlachetniania biernego. W wyroku tym Trybunał orzekł bowiem, że w ramach oceny warunków ekonomicznych przewidzianych w art. 133 lit. e) kodeksu celnego dla celów zastosowania przetwarzania pod kontrolą celną należy uwzględnić nie tylko rynek produktów gotowych, lecz również sytuację gospodarczą na rynku surowców wykorzystywanych do produkcji tych towarów.
- 34 W tym względzie należy wskazać, że jak wynika z art. 84 kodeksu celnego zarówno uszlachetnianie bierne, jak i przetwarzanie pod kontrolą celną stanowią gospodarcze procedury celne. Zastosowanie każdej z tych procedur wymaga, zgodnie z art. 85 tego kodeksu pozwolenia wydanego przez organy celne. W przypadku obydwu tych procedur wydanie owego pozwolenia jest uzależnione między innymi od spełnienia tzw. warunków „ekonomicznych” przewidzianych, w zakresie dotyczącym przetwarzania pod kontrolą celną, w art. 133 lit. e) owego kodeksu oraz, w zakresie dotyczącym uszlachetniania biernego w art. 148 lit. c) tego kodeksu.
- 35 Jednakże owe warunki ekonomiczne zostały sformułowane w odmienny sposób w zależności od danej procedury. Artykuł 148 lit. c) kodeksu celnego stanowi bowiem, że pozwolenie na uszlachetnianie bierne jest udzielane jedynie wówczas, gdy umożliwienie skorzystania z tej procedury nie spowoduje poważnego naruszenia istotnych interesów wspólnotowych przetwórców. Artykuł 133 lit. e) tego kodeksu stanowi natomiast, że pozwolenie na przetwarzanie pod kontrolą celną jest udzielane jedynie w przypadku, gdy są spełnione niezbędne warunki, aby zastosowanie procedury mogło przyczynić się do tworzenia lub podtrzymywania działalności przetwórczej w Unii, nie wywierając ujemnego wpływu na istotne interesy wspólnotowych producentów podobnych towarów.
- 36 W szczególności użycie pojęcia „przetwórców” w art. 148 lit. c) kodeksu celnego wskazuje na to, że dla celów dokonania oceny, czy spełnione zostały warunki ekonomiczne, od których jest uzależnione zastosowanie procedury uszlachetniania biernego, należy uwzględnić jedynie istotne interesy zakładów przemysłowych przeprowadzających w Unii procesy przetwarzania, w związku z czym owe warunki mają węższy zakres od warunków przetwarzania pod kontrolą celną, jak zostały one zinterpretowane przez Trybunał w wyroku z dnia 11 maja 2006 r., Friesland Coberco Dairy Foods (C-11/05, EU:C:2006:312).
- 37 Jednakże brzmienie art. 148 lit. c) kodeksu celnego nie jest całkowicie jednoznaczne. Nie precyzuje ono bowiem ani rynków, których dotyczą wskazane działania „przetwórców”, ani szczególnych czynników, które należy uwzględnić celem dokonania oceny ewentualnego naruszenia ich istotnych interesów. W konsekwencji przepis ten należy interpretować w świetle ogólnej systematyki i celu regulacji

uszlachetniania biernego (zob. podobnie wyroki: z dnia 19 czerwca 1980 r., Roudolff, 803/79, EU:C:1980:166, pkt 7; z dnia 11 maja 2006 r., Friesland Coberco Dairy Foods, C-11/05, EU:C:2006:312, pkt 47).

- 38 W tym względzie z art. 145 kodeksu celnego wynika, że procedura uszlachetniania biernego pozwala na dokonanie czasowego wywozu towarów wspólnotowych poza obszar celny Unii w celu poddania ich procesom uszlachetniania oraz na dopuszczenie do swobodnego obrotu produktów powstałych w wyniku tych procesów, zwanych „produktami kompensacyjnymi”, z całkowitym lub częściowym zwolnieniem z należności celnych przywozowych. Bardziej szczegółowo, zgodnie z art. 151 ust. 1 tego kodeksu zastosowanie tej procedury prowadzi do odliczenia od kwoty należności celnych przywozowych za produkty kompensacyjne kwoty należności celnych przywozowych, które miałyby zastosowanie w tym samym dniu do towarów wywiezionych czasowo, jeżeli towary te byłyby przywożone na obszar celny Unii z kraju, gdzie zostały poddane uszlachetnieniu lub ostatniemu procesowi uszlachetniania.
- 39 Tego rodzaju regulację uzasadnia jej cel, a mianowicie uniknięcie obciążenia należnościami celnymi towarów wywiezionych dla celów uszlachetniania przy ich powrotnym przywozie na obszar celny (zob. podobnie wyroki: z dnia 17 lipca 1997 r., Wacker Werke, C-142/96, EU:C:1997:386, pkt 21; z dnia 2 października 2003 r., GEFCO, C-411/01, EU:C:2003:536, pkt 51). W tym względzie, z pierwszego motywu rozporządzenia nr 2473/86 wynika, że ustanawiając tę regulację, prawodawca zamierzał uwzględnić okoliczność, że przedsiębiorstwa Unii często przeprowadzają, ze względów gospodarczych lub technicznych, procesy uszlachetniania na obszarze państwa trzeciego przed ponownym przywozem uszlachetnionych w ten sposób towarów do Unii.
- 40 Głównym celem owej gospodarczej procedury celnej jest, jak wskazał rzecznik generalny w pkt 67 opinii, zniesienie niektórych konsekwencji uważanych za szkodliwe dla przemysłu Unii, które wynikają z zastosowania ogólnych procedur przywozu i wywozu.
- 41 W tych ramach warunki ekonomiczne, od których spełnienia jest uzależnione zastosowanie procedury uszlachetniania biernego przewidzianego w art. 148 lit. c) kodeksu celnego, mają umożliwić organom celnym dokonanie oceny, czy zastosowanie uszlachetniania biernego jest zasadniczo korzystne dla wskazanego przemysłu zadbawszy przy tym o to, by korzyści, które dany podmiot gospodarczy uzyskiwałby w związku z tą procedurą, nie prowadziły jednocześnie do istotnie niekorzystnych sytuacji innych producentów Unii. Owe warunki ekonomiczne należy zatem interpretować w sposób umożliwiający organom celnym uwzględnienie w pełni tego rodzaju konfliktów interesów w przemyśle Unii (zob. podobnie wyrok z dnia 11 maja 2006 r., Friesland Coberco Dairy Foods, C-11/05, EU:C:2006:312, pkt 49 i 50).
- 42 W odniesieniu do owych konfliktów interesów należy stwierdzić, że w sytuacji gdy faworyzuje się przeniesienie procesów uszlachetniania towarów wspólnotowych poza Unię, zgoda na zastosowanie procedury uszlachetniania biernego udzielona wspólnotowemu podmiotowi gospodarczemu może zasadniczo naruszyć istotne interesy zakładów przemysłowych przeprowadzających w Unii podobne procesy przetwarzania, a więc producentów produktów podobnych do produktów pochodzących z uszlachetniania biernego.
- 43 Jednakże w okolicznościach tego rodzaju, jak te w postępowaniu głównym, w których proces uszlachetniania biernego zamierzony przez Argos polega na zmieszaniu znacznej ilości surowca niewspólnotowego, a mianowicie bioetanolu, z towarami wspólnotowymi wywiezionymi czasowo i w których należności celne odnoszące się do tego surowca, wynoszące około 40% ad valorem, są znacząco wyższe od tych, które miałyby zastosowanie do produktu kompensacyjnego uzyskanego w wyniku tego procesu, jako że benzyna E 85 jest obciążona cłem w wysokości 6,5% ad valorem, należy stwierdzić, że zastosowanie procedury uszlachetniania biernego dla tego procesu może również poważnie naruszyć istotne interesy podmiotów gospodarczych produkujących ów surowiec w Unii.

- 44 Przeprowadzenie bowiem tego samego procesu uszlachetniania poza Unią umożliwiłoby bowiem spółce takiej jak Argos dokonanie przywozu do Unii części odpowiadającej temu surowcowi i jednocześnie pozwoliłoby uniknąć zapłaty należności celnych mających do tego przywozu zastosowanie, których celem jest właśnie ochrona owych producentów wspólnotowych przed tego rodzaju przywozem. W tych okolicznościach zastosowanie procedury uszlachetniania biernego prowadziłoby do udzielenia podmiotowi gospodarczemu wnoszącemu o nią dodatkowej korzyści, polegającej na częściowym zwolnieniu z należności celnych mających zastosowanie do produktu kompensacyjnego, co uczyniłoby procesy tego rodzaju jeszcze bardziej korzystnymi, jakkolwiek naruszałyby one interesy producentów unijnych.
- 45 Z powyższych rozważań wynika, że, podobnie jak Trybunał orzekł w wyroku z dnia 11 maja 2006 r., Friesland Coberco Dairy Foods (C-11/05, EU:C:2006:312), w odniesieniu do procedury przetwarzania pod kontrolą celną, art. 148 lit. c) kodeksu celnego należy interpretować w ten sposób, że w celu dokonania oceny, czy wnioski o pozwolenie na zastosowanie procedury uszlachetniania biernego spełnia warunki ekonomiczne, od których jest uzależnione zastosowanie tej procedury, należy brać pod uwagę nie tylko istotne interesy wspólnotowych producentów produktów podobnych do produktu pochodzącego z zamierzonych procesów uszlachetniania, lecz również interesy wspólnotowych producentów produktów podobnych do niewspólnotowych surowców lub produktów pośrednich przeznaczonych do włączenia do towarów wspólnotowych wywożonych czasowo podczas tych procesów. Pojęcie „przetwórców wspólnotowych” zawarte w art. 148 lit. c) kodeksu celnego należy zatem interpretować w ten sposób, że obejmuje ono tych różnych producentów Unii.
- 46 Wbrew temu, co podniósł Argos przed Trybunałem, interpretacji tej nie podważa stwierdzenie zawarte w pkt 21 wyroku z dnia 17 lipca 1997 r., Wacker Werke (C-142/96, EU:C:1997:386), wedle którego ewentualne wystąpienie anomalii taryfowych skutkujących przyznaniem korzyści celnej danemu podmiotowi gospodarczemu wnoszącemu o zastosowanie procedury uszlachetniania biernego stanowi nieodłączne ryzyko systemu ustanowionego w ramach tej procedury.
- 47 Sprawa, w której zapadł ów wyrok, dotyczyła bowiem kwestii, czy okoliczność, że w owej sprawie należności celne związane z towarami wywiezionymi czasowo przekraczały należności związane z produktami kompensacyjnymi, była zgodna z systemem uszlachetniania biernego, w związku z czym zastosowanie owej procedury potencjalnie skutkowało całkowitym zwolnieniem z należności celnych w przywozie w zakresie dotyczącym tych produktów, a nie odmiennej kwestii, jakie interesy mogły zostać uwzględnione przy badaniu warunków ekonomicznych, od których jest uzależnione zastosowanie tej procedury. W związku z tym w owym wyroku Trybunał nie wypowiedział się w kwestii, czy konsekwencje anomalii taryfowych mogą zostać uwzględnione w tym badaniu.
- 48 Wreszcie interpretacja wskazana w pkt 45 niniejszego wyroku uwzględnia wymogi wspólnej polityki rolnej, jak ustanowiono w motywach trzecim i czwartym kodeksu celnego (zob. analogicznie wyrok z dnia 11 maja 2006 r., Friesland Coberco Dairy Foods, C-11/05, EU:C:2006:312, pkt 51). Należy bowiem przypomnieć, że jak wynika z art. 38 TFUE w związku z pozycjami ex 22.08 i ex 22.09 załącznika I do traktatu FUE, produkcja bioetanolu w Unii stanowi działalność rolniczą objętą tą wspólną polityką i korzystającą co do zasady z ochrony zapewnionej przez szczególnie wysokie cła mające zastosowanie do przywozu tego produktu do Unii. Przyjęta wykładnia umożliwia w ten sposób zapewnienie tej ochrony, wykluczając uprzywilejowanie – poprzez procedurę uszlachetniania biernego – podmiotu gospodarczego zamierzającego obejść te cła.
- 49 Mając na uwadze całość powyższych rozważań, na przedstawione pytanie należy udzielić odpowiedzi, że art. 148 lit. c) kodeksu celnego należy interpretować w ten sposób, że w ramach wniosku o pozwolenie na zastosowanie procedury uszlachetniania biernego, w celu dokonania oceny, czy zostały spełnione warunki ekonomiczne, od których jest uzależnione zastosowanie tej procedury, należy wziąć pod uwagę nie tylko istotne interesy wspólnotowych producentów produktów podobnych do produktu końcowego pochodzącego z zamierzonych procesów uszlachetniania, lecz również interesy

wspólnotowych producentów produktów podobnych do surowców lub niewspólnotowych produktów pośrednich przeznaczonych do włączenia do towarów wspólnotowych wywożonych czasowo podczas tych procesów.

W przedmiocie kosztów

- ⁵⁰ Dla stron w postępowaniu głównym niniejsze postępowanie ma charakter incydentalny, dotyczy bowiem kwestii podniesionej przed sądem odsyłającym, do niego zatem należy rozstrzygnięcie o kosztach. Koszty poniesione w związku z przedstawieniem uwag Trybunałowi, inne niż koszty stron w postępowaniu głównym, nie podlegają zwrotowi.

Z powyższych względów Trybunał (czwarta izba) orzeka, co następuje:

Artykuł 148 lit. c) rozporządzenia Rady (EWG) nr 2913/92 z dnia 12 października 1992 r. ustanawiającego Wspólnotowy kodeks celny należy interpretować w ten sposób, że w ramach wniosku o pozwolenie na zastosowanie procedury uszlachetniania biernego, w celu dokonania oceny, czy zostały spełnione warunki ekonomiczne, od których jest uzależnione zastosowanie tej procedury, należy wziąć pod uwagę nie tylko istotne interesy wspólnotowych producentów produktów podobnych do produktu końcowego pochodzącego z zamierzonych procesów uszlachetniania, lecz również interesy wspólnotowych producentów produktów podobnych do surowców lub niewspólnotowych produktów pośrednich przeznaczonych do włączenia do towarów wspólnotowych wywożonych czasowo podczas tych procesów.

Podpisy